

[Thestrup.]

per. Men jeg finder, at man ved forslaget om fri abort aldeles tilsidesætter det ene af disse to principper, nemlig princippet om livets ukrænkelighed. Det kan jeg ikke se der er nogen rimelig grund til.

Må jeg endelig sige, at jeg kan heller ikke se, at der skulle være noget som helst urimeligt i at forlange sagen sendt ud til folkeafstemning. Det er vel netop et tilfælde af denne art, som grundloven tænker på, når den i § 42 giver tilladelse til folkeafstemning. Det er et spørgsmål, som det er meget nemt at tage stilling til, et spørgsmål, man kan svare ja og nej til. Det er et spørgsmål, som enhver kan danne sig sin anskuelse om, og det er et stærkt følelsesbestemt spørgsmål. Jeg kan ikke se, at der kan være noget som helst at bebrejde dem, der vil sende dette spørgsmål ud til folkeafstemning.

Per Dich: Må jeg først til spørgsmålet om folkeafstemning sige, at hvis man kigger i forfatningskommissionens betænkning, og hvis man yderligere ser dette problem fortolket, som det meget klogt blev fortolket af hr. Henry Christensen i 1970 — hr. Falk Hansen og jeg citerede hr. Henry Christensen — sidste gang dette forslag var til behandling i tinget, så vil man se, som hr. Henry Christensen understregede, at kravet om folkeafstemning i virkeligheden er det samme som kravet om forkastelse af den lov, man ønsker til folkeafstemning. Hr. Henry Christensen taler direkte om, at det er en beskyttelse af et mindretal i tinget.

Jeg har for så vidt ikke noget imod en folkeafstemning, hvis det kun drejede sig om, hvorledes resultatet ville blive, for jeg er overbevist om, at vi vil så få en lovgivning om fri svangerskabsafbrydelse. Men jeg mener ikke, det er et egnet emne. Jeg har en ubehagelig fornemmelse af, hvilken karakter en del af den propaganda og en del af det plakatmateriale, man vil blive udsat for, vil have. Jeg ved, at der endda er et medlem af dette ting, som har ment, at man i en sådan anledning burde vise en farvefilm i fjernsynet af et svangerskabsafbrydende indgreb. Hvis man gjorde noget lignende om en blindtarmsbetændelse, er jeg sikker på, at vi også kunne få en folkeafstemning, som forbød blindtarmsoperationer.

Men der er noget andet: det er også et

spørgsmål om, hvordan vi kan få gjort befolkningen klar over, hvad den stemmer om i en sådan sag. Mange vil føle det som en afstemning for eller imod legal svangerskabsafbrydelse i det hele taget og ikke for eller imod enten fri svangerskabsafbrydelse eller den gældende lov, som altså giver et ubestemt procenttal af danske kvinder adgang til svangerskabsafbrydelse. Endelig mener jeg, at ligesom vi i dette spørgsmål bør give kvinden adgang til at træffe beslutningen og tage ansvaret for det, vil det være passende, om folketinget også tog ansvaret i stedet for at skyde ansvaret fra sig i en sådan sag.

Til hr. Johan Nielsen vil jeg sige, at jeg deler hans drømme om et socialistisk samfund. Men uanset hvor godt og smukt jeg forestiller mig et sådant samfund, er jeg desværre overbevist om, at dette problem også vil eksistere i et socialistisk samfund, at det vil være nødvendigt at løse dette problem for en del kvinder også i et socialistisk samfund, og at vi derfor både nu, da vi lever i et samfund, der bestemt ikke er socialistisk, og senere desværre vil have brug for en sådan lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af dags dato meddeler ministeren for kulturelle anliggender, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker og

forslag til lov om ændring af lov om retten til fotografiske billeder.

I skrivelse af dags dato meddeler boligministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ekspropriation til boligformål,